

MARCALI VÁROS ÖNKORMÁNYZATA KÉPVISELŐ-TESTÜLETÉNEK

..../2015. (.....) önkormányzati

R E N D E L E T E

a temetőkről és a temetkezésről
szóló 20/2000. (IX. 15.) önkormányzati rendelet módosításáról

Marcali Város Önkormányzata Képviselő- testülete *a temetőkről és a temetkezésről* szóló 1999. évi XLIII. törvény 41. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, és a 6. § (3) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva *a temetőkről és a temetkezésről szóló 1999. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 145/1999. (X. 1.) Korm. rendeletre* figyelemmel a következőt rendeli el:

1. §

A *a temetőkről és a temetkezésről* szóló 20/2000. (IX. 15.) önkormányzati rendelet (a továbbiakban: Rendelet) a 9. §-át követően a következő alcímmel egészül ki:

„Védelembe helyezés 9/A. §

(1) Védett sírhely az 5. mellékletben felsorolt temetési hely.

(2) A védett sírhellyé nyilvánításról a Civil Kapcsolatok, Kultureális, Idegenforgalmi, Sport és Ifjúsági Bizottság véleményt ad, amelyhez a következő tanácskozási joggal rendelkező személyeket kell meghívni:

- a) a Marcali Város főépítésze,
- b) a temetők üzemeltetőjének vezetője vagy megbízottja,
- c) az Értéktár Bizottság elnöke, vagy megbízottja,
- d) a Városi Helytörténeti Múzeum igazgatója vagy megbízottja.

(3) Indokolt védetté nyilvánítani azt a temetési helyet, melyben olyan legalább 30 éve elhunyt személy nyugszik, aki:

- a) Marcali város vezetésében kiemelkedő szerepet töltött be, vagy;
- b) Marcali díszpolgára volt, vagy;
- c) kritikus történelmi helyzetben példamutató helytállást tanúsított, vagy;
- d) jelentős Marcali közintézmény megalapítója vagy hírnevének megalapozója volt, vagy;
- e) kiemelkedő tudományos-, sport-, vagy művészeti teljesítménnyel járult hozzá Marcali hírnevének öregbítéséhez, vagy;
- f) példamutató munkájával Marcali jelentős várostörténeti, közéleti személyisége volt, vagy;
- g) kiemelkedő életműve alapján erre méltó.

-
- (4) Indokolt védetté nyilvánítani azt a temetési helyet, temetői művi értéket, amely
- a) zarándokhelyként tisztelt;
 - b) kiemelkedő, vagy egyedi képzőművészeti értéket képvisel.

9/B. §

- (1) A védett sírhely nem szüntethető meg.
- (2) A védett sírhely feletti rendelkezési jog a temetőkről és a temetkezésről szóló törvény szerint gyakorolható. A védett sírhelyet a temetőkről és a temetkezésről szóló törvényben meghatározott jogosult hiányában az önkormányzat váltja újra. Ebben az esetben a védett sírhely feletti rendelkezési jogot a polgármester gyakorolja.
- (3) A temető üzemeltetője előzetesen értesíti a polgármestert a védett sírhelyet érintő intézkedésről, a védett sírhely gondozásának elmulasztásáról.
- (4) Az üzemeltető a temető nyilvántartási könyvben rögzíti a védettség tényét.
- (5) A védett sírhelyekről a városi főépítész nyilvántartást vezet, amely tartalmazza:
- a) az eltemetett személy nevét, születési helyét és időpontját, halálozási helyét és időpontját, foglalkozását és beosztását, rövid életrajzát;
 - b) a temető, temetési hely megnevezését a szakasz, sírhelysor, sírhelyszám adatait, a sírjel, síremlék rövid leírását;
 - c) a temetési hely fényképét.”

2. §

A Rendelet az 1. melléklet szerinti 5. melléklettel egészül ki.

3. §

Ez a rendelet 2016. január 1-jén lép hatályba.

Dr. Sütő László s.k.
polgármester

Bödőné Dr. Molnár Irén s.k.
jegyző

1. melléklet a .../2015. (...) rendelethez

„5. melléklet a 20/2000. (IX. 15.) rendelethez

VÉDETT SÍRHELYEK, VÉDELEMBE HELYEZETT MŰVI ÉRTÉKEK

VÉDETT SÍRHELYEK

1. Bradits János (1839. március 16.) valószínűsíthetően iparos ember homokkő sírja Széchenyi utcai központi temető I. szakasz 4. sor 22. sír
2. Harsányi Ferenc (1775-1854) tisztartó sírja Széchenyi utcai központi temető I. szakasz 12. sor 5. sír

VÉDETT MŰVI ÉRTÉKEK

1. kereszt Széchenyi utcai központi temető Kápolna előtt
2. kereszt Széchenyi utcai központi temető Kápolnától keletre
3. kereszt Széchenyi utcai központi temető Széchenyi utcai bejáratától balra

Ügyiratszám: 3878/4/2015.
Ügyintéző: Nagyné Gelencsér Éva

**Marcali Város Önkormányzata Képviselőtestületének
A temetőkről és a temetkezésről szóló
20/2000. (IX. 15.) önkormányzati rendelet módosításáról szóló
...../2015. (.....) önkormányzati rendelet**

I N D O K O L Á S A

Tisztelt Képviselőtestület!

A Marcali az Otthonunk Egyesület elnöksége kezdeményezte a Marcali temetőiben, a neves személyiségek sírhelyeinek védelem alá helyezését.

A Horváthné Rádics Márta helytörténeti kutató kutatómunkája szolgált alapjául a temető-bejárásnak, majd az azt követő megbeszéléseknek, melyen a MOTTE képviselőjében Kőrösi András elnökségi tag, a Sm. Temetkezési Szolgáltató Kft. képviselőjében Puskás Béla Ügyvezető Igazgató, a Marcali Múzeum képviselőjében Samuné Bogyó Hajnalka Ig. helyettes, az Értéktár Bizottság képviselőjében Vidák Tünde elnök, valamint Horváthné Rádics Márta helytörténeti kutató, Kiss Kálmán helytörténeti kutató, Huszár Mihály helytörténeti kutató, Virányi István Főépítész és Nagyné Gelencsér Éva Műszai és Városüzemeltetési Irodavezető vett részt.

Az ad hoc bizottság nem kívánta szűkíteni az előterjesztést összeállító H. Rádics Márta, Huszár Mihály, Kiss Kálmán által jeles személyek sírhelyének védelmére tett javaslatot, azt teljes terjedelmében javasolta a képviselőtestület elé terjeszteni.

A helyi védetté nyilvánítás szempontrendszerét, a védetté nyilvánítás folyamatát, valamint a védett sírhelyek különleges státuszával járó jogokat és kötelezettségeket tartalmazza a rendelettervezet. A rendelet elfogadását követően lesz lehetőség több ütemben a védetté nyilvánításra.

Első ütemben javaslom, *H. Rádics Márta, Huszár Mihály, Kiss Kálmán* által jeles személyek sírhelyének védelmére tett javaslatból 2 jeles személy sírját és 3 homokkő keresztet, mint művi értéket védetté nyilvánítani, figyelemmel arra, hogy e síremlékek és keresztek a legsérülékenyebbek, megóvásuk halaszthatatlan.

Marcali, 2015. december 4.

**Dr. Sütő László s.k.
Polgármester**

Javaslat

a Marcali Központi Temető egyes sírjainak védetté nyilvánításáról

Az előterjesztést összeállította: H. Rádics Márta, Huszár Mihály, Kiss Kálmán

Síremlékek

1. Bradits János (művészeti érték)
2. Czobor Gyula és felesége (jeles személy)
3. dr. Gál József (jeles személy)
4. Győri József és családja (művészeti érték)
5. Harsányi Ferenc (jeles személy, művészeti érték)
6. Hikman Béla és felesége (jeles személy)
7. Hernesz István (művészeti érték)
8. Isztl család(jeles személy)
9. Kaffka Évike (művészeti érték)
10. dr. Kasza Sándor és családja (jeles személy, művészeti érték)
11. dr. Kohut Jenő és felesége (jeles személy)
12. Köllő - Berzsenyi család kriptája (jeles személy, művészeti érték)
13. Kopári Jenő és családja (jeles személy)
14. Kovács Béla, Kovács Ilona és családja (jeles személy)
15. Kovács Sándor és családja (jeles személy)
16. Lángi család (jeles személy)
17. Lehner Vilmos és családja (jeles személy)
18. Lőczy Sándorné Fülöp Eszter és családja (jeles személy)
19. Malinovszky Sándor és felesége (jeles személy)
20. Mizsur Ádámné és családja (jeles személy)
21. München Rudolf és felesége (jeles személy)
22. Lehner Sándor (jeles személy)
23. Paiss Boldizsár (jeles személy, művészeti érték)
24. Stephaich Johanna (művészeti érték)
25. Csepinszky Jánosné Paiss Jozefa (művészeti érték)
26. Paiss családi sír (művészeti érték)
27. Pogány Béla és felesége(jeles személy)
28. dr. Ress Zoltán és felesége (jeles személy)
29. dr. Schustek Jenő és felesége (jeles személy)
30. gróf Széchenyi Mária Karolina és gróf Széchenyi Béla (művészeti érték)
31. Roszmanith Joannes-né Nöthig Anna, Roszmanith Antal és Czencz Rozina (jeles személy)
32. Roszmanith Lajos (jeles személy)
33. id. Szelek Ferenc és családja (jeles személy)
34. ifj. Szelek Ferenc és felesége (jeles személy, művészeti érték)
35. Csomós Gergely és családja (jeles személy)
36. dr. Vajda Aladár és családja (jeles személy)
37. Melhard és Wenczel család (jeles személy)
38. Vörös Imre és családja (művészeti érték)

II. világháborús sírok

VandaMeinerdi / Mainardi Vanda (lengyel menekült)

Jäckel vagy JackelKrzysztof / JekrKristóf (lengyel menekült)

Leopold Werminski/Werminski Lipót (lengyel menekült)

JozefKiersztyn/ Kiersztyn József (lengyel menekült) **Az ő síremléke nincs a többi mellett!**

Dr. Hoffman Walter (1917-1945, német katonaorvos)

Julius Lamm(1911-1945, német katona)

Josef Heinisch(1926-1945, német katona)

Hat vagy hét csendőrhonvéd sírja(Konsza László, Gáspár Vince, Németh Zsigmond.....)

Második világháborústömegsír (Bende Imre, Helter József, Mészáros I. Pál, Novák János, Horváth János)

Egyházi személyek

Plébánosok

Stenger Frigyes

Ádám János

Kőszeghy Antal **(A védett Kálvária soron van!)**

Dr. Lukács István

Káplán

Knapp Vilmos

Kisegítő, nyugdíjas pap

Simon Mátyás János**(Avédett Kálvária soron van!)**

Nem marcaliban szolgáló papok

Kopári (Kohlenberger) Gyula

Rusznyák K. Ferenc

Apácák (Kálvária sor)

Fertetics Mária

Tolnai Erzsébet

Majnik Julianna

Horváth Margit

Maronics Gizella

Temetői keresztek

Három darab temetői homokkő kereszt

Emlékmű

1919-es mártír emlékmű és környezete

A síremlékek részletes leírása

Bradits János

...

BRADITS JÁNOS
KI ÉLETE 49. ESZTENDEJÉBEN
VISSZA
ADÁ LELKÉT TEREMTŐJÉNEK
MÁRCIUS 16. 1839.

...

E homokkő síremlék Marcali temetőjének egyik legrégebbjei közé tartozik. Építészetiileg mindenképpen védelmet érdemel.

Az alatta nyugvó személy valószínűsíthetően iparos ember volt. (Kutatása folyamatban.)

Czobor Gyula igazgató

Valószínűsíthető, hogy már 1902-ban az elemi fiúiskolánál tanított, és Somogy vármegye tanügyi névtára alapján 1921-ben a Községi iparostanóciskola tanítója is volt.

A „Római katolikus elemi iskola I-II. kerület igazgatói posztjára az alábbi feljegyzés alapján nevezték ki:

„...1928. december 29.: az elemi iskola igazgatói állást ekkor szervezte meg a nagyméltóságú püspök úr, mivel a tanerők számának növekedése ezt szükségessé tette. ...erre az első rendszeres Nm. Püspök úr 5357/1928/I. számú rendeletével igazgatói

állásra Czobor Gyula osztálytanítót nevezte ki.

Sebestyén József tanfelügyelő úr szép beszéddel felköszönti Czobor Gyula igazgatót, s felolvassa a püspöki kinevezés szövegét. A leirat kiemeli Czobor Gyula 26 évi nevelői munkáját, vallásosságát, szép családi életét, szorgalmát s józan magaviseletét. Kívánja, hogy eddigi példás munkásságát folytatva életének ez új határkövétől a karácsonyi Kisdéd bőséges áldása kísérje minden cselekedetében úgy őt, mint családját.

Czobor Gyula igazgató tanító 1945. augusztus hónapban nyugállományba vonult, de a fellelhető anyakönyvek szerint Gombán tanított még az 1959/60, 61/62. tanévben.

dr. Gál József

1936-2013

gimnáziumi tanár, múzeumigazgató

1959-ben került Marcaliba földrajz-történelem szakos tanárként.

1967-ben iskolamúzeumot hozott létre, 1969-ben megjelent az Iskolai Honismereti Híradó, amely a megye első honismereti periodikájának számított, megelőzve ezzel a megyei lapot is.

Az 1960-as években induló megyei honismereti mozgalom állandó tagjának számít, nevéhez is fűződik a Járási Honismereti Híradó elindítása. Jelen volt 1970-ben a Somogyi Honismereti Híradó megszületésénél, haláláig

tagja volt a szerkesztő bizottságnak. A megye első helytörténeti múzeumát 1972-ben az iskolai gyűjteményből avatták fel Marcaliban, amelynek megbízott igazgatója lett gimnáziumi tanári állása mellett. 1991-től 1996-ig kinevezett igazgatója volt ezen intézménynek nyugdíjba vonulásáig.

2011 őszén vette át arany diplomáját Debrecenben, 2013-ban Somogy Polgáraiért kitüntető címben részesült, és még ugyanez év tavaszán Marcali város díszpolgárává avatták.

Győri József

1868-1936

vendéglős, mészáros

A Győri sarok a mai napig fontos tájékozási pont Marcaliban. Elnevezése Győri József nevéhez kötődik.

Az általa működtetett beszálló kocsmá fontos szerepet töltött be a mindennapok mellett a vásárokbá érkező idegeneknek. Lovak beszállásolása, éjszakai szállások biztosítása, étel- és italfogyasztási lehetősége miatt kedvelt objektum volt a településen.

A vendéglő államosítására 1948-ban került sor, de Győri József felesége a vendéglő lebontásig (a katonai szolgálattelakások megépüléséig) itt élt lányával.

A sír védetté nyilvánítása épített öröksége miatt is szükséges.

Harsányi Ferenc
1775-1854
tisztartó

1775-ben született, 1810-ben került a somogyvári ispánságból Marcaliba tisztartónak. 1854-ben halt meg. A ház, amelyben élt, ma is áll a Szigetvári és Dózsa György utca sarkán.

Nyugalomba vonulása után – 1827-ben – ingyenes használatra kapta meg Széchényi Pál földesúrtól.

Sírköve Marcali egykori fejlett temetőkultúrájának emléke.

Hikman Béla
1887-1958
műlakatosmester

1924-ben költözött Marcaliba, ahol a Petőfi utcában nyitotta meg műlakatos műhelyét. A legjobb budapesti mesterek vállalkozásaiban tanulta ki a szakmát. 1932-ben készült el a település egyik legszebb polgári lakóháza, amelynek ma is díszje a szecessziós kapu és a sárkányos cégér. Hikman Béla 12 féle szakágból rendelkezett vizsgával, sok, többek között

villanszerelési, lakatosipari, vízvezeték szerelési munkát tudott vállalni. Elsőként nyitott kerékpár szaküzletet, valamint a műhelyben és lakásban Marcaliban elsőként volt villanyvilágítás. 1925 és 1937 között a Marcali Járás Ipartestületének elnöke, 1931 és 1935 között Marcali Község bíróját tisztséget töltötte be. Kiállt az igazságtalanság ellen, amiért etiztségekről kellett mondania. Országos kiállításokon munkáival többször nyert aranyérmet. Eredményes versenytárgyalásokon nyerte el több jelentős marcali épület villanszerelési és lakatosipari munkáját: Járásbíróság és Polgári Iskola 1928-ban; Szolgabíróság és Községháza 1943-ban; Kórházi Műtötömb 1942-ben. Sok marcali lakóház és balatoni villán láthatóak az alkotásai. 1948 után műhelyét és lakását államosították, iparengedélyét bevonták. Többször feljelentették, perbe fogták és megbírságolták, csak kisebb javítási munkából tudta fenntartani családját. Felesége Simon Anna (1891-1965), leánya Hikman Ilona (1914-1989), veje Szabó Nándor (1910-1988) tanító, gombai iskolaigazgató volt. Egyik unokája a Szigetszentmiklóson élő Szabó Béla (1937-) festőművész, tanár.

Herneszt István műszobrász és kőfaragó 1881-1929

Hirdetésében ez áll:

„Herneszt István műszobrász és kőfaragó ipartelepe Marcali, Kossuth Lajos utca, Kórház közelében.

Állandóan raktáron tart bel- és külföldi síremlékeket, u. m.: svéd gránit, syenit stb. szentszobrokat minden méretben.

Kész művészi kivitelben kerti díszszobrokat, épület díszmunkákat, házi szobrokat,

Költségvetéssel készséggel szolgál... Hitelképes egyéneknek részletfizetési kedvezmény. Vidéki megrendeléseket is pontosan eszközöl.”

Néhány nevével, vagy a Bodorkos és Herneszfelirattal jelölt síremlék még megtalálható Marcali és a környező települések temetőiben.

Isti család

„Az Isti család Marcali egyik leghíresebb kereskedő családjá volt a XIX. század második felében. Üzletük 1900 körül a legnagyobb volt Marcaliban. Cégjelzésük szerint 1841-ben alapították. A család Bajorországból került a telepítések során a Baranya megyei Gödrére, s onnan Marcaliba. Az első Marcaliban élt családtag Isti Sándor 1812-ben született Gödrén és 1850-ben halt meg Marcaliban. Rossmanith János tímármester leányát véve feleségül, a város legtekintélyesebb iparosságának rokonságába került. Az 1859. évi kataszteri iratok szerint özvegye három marcali (központi) telek birtokosa volt”... A mai Rákóczi – Petőfi utca sarkán lévő, házat és telket IstiSándorné mint özvegyasszony vette meg 1863-ban, talán nagykorúvá vált fia, Isti Nándor (1840-1882) önállósítása céljából.

„A Bach korszakbeli kataszteri térképen (407 hrsz) a Bödei-Isti-Kopári féle telek utcafrontját teljes szélességében beépítettnek tüntetik fel, egy középső kapubejáratú „U” alakú épülettel. A századfordulókori széles homlokzatú, több üzletet magába foglaló földszintes épület, üzletház a város központjában, ...”

Ezen épület Isti Nándor (1840-1880) tizenegyedik, legfiatalabb fiának, Zsigmondnak lakóháza, udvari része a három magtárral gabonakereskedése. E tevékenység jó megélhetést biztosított a család számára mindaddig, amíg 1950-ben államosítására nem került sor.

Kaffka Évike **1915-1919**

A síremlék művészeti örökség és fontos tájékozódási pont Marcali Köztemetőjében.

Kaffka Dezső a Széchényi uradalom jószágigazgatója volt. Az ő leánya volt a fiatalon elhalálozott Kaffka Évike.

tamásfalviDr. Kasza Sándor **1894-1943** **királyi közjegyző**

Pályáját ügyvédként kezdte, irodáját a fővárosban nyitotta meg és két évig Budapesten dolgozott. 1892-ig Sásdon, majd 1894-ig Marcaliban ügyvéd. Az igazságügyi miniszter 1894-ben nevezte ki királyi közjegyzőnek Marcaliba.

Tagja volt a vármegyei törvényhatósági bizottságnak és a községi képviselőtestületnek. Több mint negyven évig vezető tagja és elnöke volt Marcaliban a Vöröskereszt Egyletnek. Munkája elismeréseként megkapta a vöröskereszt II. osztályú díszjelvényét. A marcali

egyházközség világi elnökének is megválasztották. Az országgyűlési választásokon rendszeresen közreműködött a választási bizottság munkájában. Számos társadalmi és kulturális egyesületben vállalt tagságot. Részt vett a politikában is a Nemzeti Egységpárt tagjaként.

A Pécsi Királyi Közjegyzői Kamarának több éven át volt választmányi tagja és elnökhelyettese. Közel ötven évig dolgozott királyi közjegyzőként, 1943. március 25-én Marcaliban hunyt el.

Dr. Kohut Jenő
1874-1945
járásbíróági elnök

Életművének feldolgozása folyamatban van.

**nemes gyergyószentmiklósi és gyergyócsomafalvi
Köllő család sírboltja**

Köllő Ignác 1859-1942
Köllő Ignácné Ágoston Anna 1864-1944
Köllő Gábor 1894-1944
Köllő László 1896-1946
Morvai Zoltán 1895-1952
Morvai Zoltánné Köllő Erzsébet 1900-1967
Köllő András 1898-1953
Köllő Andrásné Berzsényi Mária 1901-1982
Köllő László 19..-2015

Köllő Ignác Maros-Torda vármegye utolsó magyar alispánja volt. Házasságából hat gyermek született. A kriptában négyen nyugszanak közülük. Köllő Gábor (újságíró), Köllő László (testőrtiszt), Köllő Erzsébet Morvai Tamásné, valamint Köllő András, akit a 40-es évek elején Marcaliba csendőrpáncsnoknak neveztek ki, s ekkor költözött szüleivel együtt Marcaliba.

Köllő András neve a Berzsényi családdal fonódik össze, felesége Berzsényi Mária, Berzsényi Dániel egyenesági leszármazottja.

Kopári Jenő
1865-1924
ifj. Kopári Jenő
1899-1944
vaskereskedő, közgazdász, földbirtokos

A Kahlenberger család feltehetőleg a XIX. század közepén Bonyhádról került Marcaliba. Nevüket 1881-ben Kopárra magyarosították. Utódaik közül Jenő üzletház tulajdonos és Kopárpusztán birtokos lett. A mai Kopári sarok néven ismert ház megvásárlása, majd emeletráépítése az ő érdeme.

Ifjabb Kopári Jenő „Marcaliban született 1899-ben, Gimnáziumot Pécsen, kereskedelmi akadémiát és közgazdasági egyetemet Budapesten végezte. 1924-ben utóbbin rendes tanársegéde volt dr. Buday László tanszékének. Gyakorlati kereskedelmi képzettségét Budapesten, majd Németországban szerezte meg. A forradalom kitörése Budapesten találta, ahol vezetője volt az ellenforradalmi főiskolai ifjúságnak. Mint ilyen megalapította az Integritás Ligát, a Ker. Szoc. Diákszakszervezetet, a Piros-Fehér-Zöld blokkot. Örökös int. biz. tagja a Mefhosznak. Központi felügyelője az Országos Katholikus Diákszövetségnek. Megszervezte és vezette az 1924-es Pax Romana diák-világkongresszust. A Budai Collegiumi Clubot alapította, amelynek később háznagya, majd elnöke lett. Atyjának 1924-ben történt halála után átvette az üzlet vezetését Marcaliban, amely a Dunántúl egyik legrégebb kereskedése. Megszervezte a Marcali Kereskedők Egyesületét, vezető szerepet vitt a Marcali Villamossági Rt. megalapításában. A Magyar Vaskereskedők Országos Egyesülete ig. tagjává választotta. Közgazdasági író és „debatter”. Vál. tagja a Marcali Járási Kaszinónak, elnöke a Kath. Legényegylet Sportosztályának. Tart. tüzérfőhadnagy.”

A II. világháború hősi halottja.

Kováts Béla - Kovács Ilona

1862-1933 1865-1953

tanítók

„A Derék utca (ma Dózsa György utca) Kátyó patak felé eső északi oldalán állt a századforduló körül a két osztályos római katolikus leányiskola, Kováts Béláné (Kovács Ilona) tanítónő vezetésével. Pár házzal odébb volt Kovács Béla tanító lakóháza. E tanító házaspár sok generációt nevelt fel Marcaliban Győrből ide származtak az 1800-as években. Ekkortájt épült ki a Marcali iskola négy tanítóssá. A fiú iskola a templomtéren volt, a leányoké a Derék utcában. A „Főtanító” (igazgató az 1880-as évek végén Pintér Pál. Tanítók: Kováts Béla, Kovács Ilona és Ress N.”

Kováts Sándor

1869-1946

igazgató-tanító

1869-ben Győrszigeten született. Középiskoláit és a tanítóképezdét Győrött végezte, és a tanítói oklevelet 1887-ben szerezte meg. Pályáját még ez évben Halászában a római katolikus iskolánál kezdte meg. 1890-ben Letenyén lett kántortanítóvá, majd Marcaliban választották meg, ahol már 1889-ben egy évig dolgozott. 1928-ig folytatta nemzetnevelői munkásságát is mint kántor igazgató-tanító működött. 1928. október 1-jén 41 évi fáradhatatlan szolgálat után nyugalomba vonult. Ez alatt 30 évig volt gazdasági tudósító, és közel három évtizeden keresztül részt vett a vármegye törvényhatóságában és a község képviselőtestületében. Érdemei elismeréséül pápai kitüntetést kapott. A gazdasági iskola igazgatója és előadója, az iparos tanonciskola felügyelő bizottságának tagja és elnöke, a római katolikus óvoda felügyelő bizottságának elnöke, a főleg iparosokat tömörítő Dalárda megszervezője és vezetője, ezen kívül a járási Tanító-egyesület elnöke és járási iskolafelügyelő volt.

Felesége: Szelek Katalin.

Lángi család

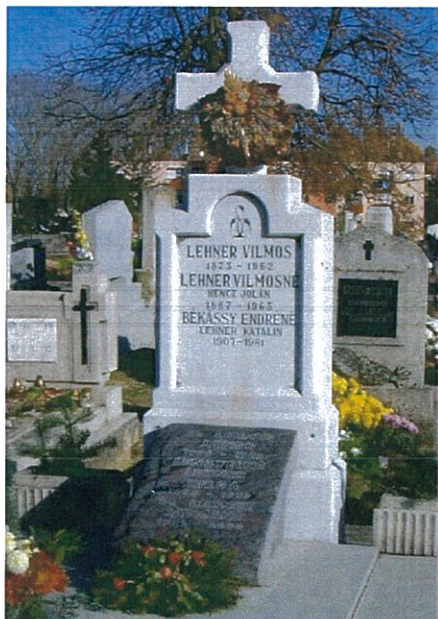
A kétszáz éves marcali múltra visszatekintő Lángi család alapítója HENRY LANGE (1775-1821), porosz származású asztalos volt. Az 1812. és 1814-es marcali iparos listán már szerepel a neve. Fia LANGE JAKAB 1809-ben még talán Poroszországban születhetett. Apjához hasonlóan, mint asztalos dolgozott, majd 1848-49-ben honvédként harcolt.

Lángi Jakab fia LÁNGI ANTAL (1841-1932) műbútorasztalosként folytatta apja, nagyapja mesterségét. Köztisztviselőként álló marcali polgár volt. A kiegyezés utáni időben (1867 után) Kossuth Lajos híveihez, a 49-esek táborához tartozott. Lángi Antal a Marcali Ipartestület lelkes tagjaként munkálkodott azon, hogy Kossuth Lajos halálának napját (1894. március 20.) ünnepnapnak nyilvánítsák, és ebből az alkalomból minden év március 15-ét követő vasárnap megemlékezést és ünnepi Istentiszteletet tartsanak Marcaliban. Az 1874-ben alakult Marcali

Polgári Dalkör egyik tisztviselője. Az Önkéntes Tűzoltó Egyesület tagjaként részt vett Balatonszentgyörgyön a Kossuth Lajos hamvait szállító különvonat biztosításában.

Lángi Antal fia LÁNGI EDE (1870-1954) 1890-ben alapította meg dísztemetkezési vállalkozását. Saját asztalosműhelye volt a Rákóczi u. 25-ben. A marcali ipartestület tagja volt. A Katolikus Legényegyletben is tevékenykedett. Vállalkozását rendszeresen hirdette a helyi lapokban.

Az államosítás 1949-ben sajnos őt sem kerülte el.

Lehner Vilmos

A sírboltban nyugvó legelismertebb személy Lehner Vilmos (1873-1962).

Pályáját, mint közigazgatási gyakornok Kaposváron kezdte, majd a barcsi járás szolgabírájává választották, utána 19 éven át, mint főszolgabíró vezette a marcali járás közigazgatását. Az 1919-es marcali események olyan hatással voltak rá, hogy a húszas évek elején lemond állásáról, és minden közeleti szerepléstől visszavonul. 1921-ben nyugállományba vonul és vezeti a lehnerpusztai és csákányi birtokukat. Később, 1935-ben, mint Somogy vármegye választott felsőházi tagja a törvényhozás részese lett. A kaszinó, az adófelszámolási bizottság, a polgári fiúiskola iskolaszékének elnöke, a törvényhatósági bizottság örökös tagja, az evangélikus gyülekezet felügyelője.

Lőczy Sándorné Fülöp Eszter
1908–2003
tanár

Édesapja református lelkész volt Körmenten. Több testvérével együtt itt nevelkedett. 1936-ban került Marcaliba a Magyar Királyi Állami Polgári Fiú- és Leányiskolába, ahol mennyiségtan, természettan, vegytan, ének tárgyakat tanított, majd annak államosítása után az általános iskola nevelője volt nyugdíjazásáig.

Férje Lőczy Sándor elismert ügyvédként tevékenykedett Marcaliban.

Budapesten halt meg, de kívánságára Marcaliban temették el, mert egész életét Marcali ifjúságának nevelésére szentelte.

Malinovszky Sándor
1874-1914
varjaskéri kántortanító

Mesztegyőn született 1874. január 20-án. Csurgón szerzett tanítói képesítést. Csoknyán működött 1896-ig. A Millenium évében került Varjaskérre kántortanítónak, itt működött haláláig. Felesége 1924-ig még biztosan Varjaskéren élt, majd Marcaliba költözött a család.

Varjaskéren az iskolai oktatáson kívül kántorkodott a szentpáli templomban, Gazdakört és Olvasókört vezetett, faiskolát létesített, nagy méhészete volt.

Keresztes József helyi plébános halála után a varjaskéri tanítólakásban többször megfordult Herman Ottó nagy természettudós, aki a Berek madárvilágát kutatta. Malinovszky Sándor rengeteg néprajzi anyagot, halászati tárgyat, a Nyugati- övcsatorna 1906-os ásatásakor talált középkori és még régebbi anyagot a kaposvári Múzeumnak adományozott.

Malinovszky tanítót 1968-ban exhumálták Somogyszentpálon a varjaskéri temetőben, és felesége mellé Marcaliba helyezték el.

Mizsur Ádámné

1873-1963

nyomdász

„Mizsur Ádám nyomdája az első volt Marcaliban. Jól felkészült nyomdász, aki az újság szerkesztéséhez is értett. A kezdeti üzleti próbálkozások után lap indítását is elhatározza és 1900 decemberében megjelenteti a MARCZALI című társadalmi, szépirodalmi, közgazdasági tartalmú hetilapot. 1906-ban nyomdája újból lapot ad ki a HELYI IPARVÉDELEM címűt, a marcali járás ipari védő egyesületének hivatalos közlönyét.

Az 1906 szeptemberében kiadott BALATONSAROK című társadalmi, gazdasági, tanügyi hetilap nyomdájául már Mizsur Ádámné van feltüntetve, aki férje után a nyomdát tovább vezeti. A lap címét később BALATONPART-ra változtatják, így jelenik meg 1907-ig, amikor beleolvad a MAGYAR TENGERTENGER című síófoki lapba.

Mizsur Ádámné (Filszeker Emília) elvált férjétől. A férj elköltözött Marcaliból, ő pedig továbbra is itt élt Marcaliban és tovább vitte egy ideig a vállalkozást

Münich Rudolf

1889-1932

gyógyszerész

„Békésen született 1889-ben, az egyetemet Kolozsvárott végezte, gyógyszerézmesteri oklevele van. Működését helyben – mint segéd – kezdte, 1923-ban gyógyszerértári jogot kapott s azótagyógyszertártulajdonos.”

Münich Rudolf előzőleg a Barna féle patikában segéd, ki 1922-ben kapott egy második patikára („Remény”) nyitási engedélyt. A gyakorlat az volt, hogy öt-hatezernyi lakost számítottak egy-egy gyógyszerértár forgalmi köréhez. Marcali – a környékbeli patika nélküli falvakat is ideszámítva – ezt a számot ebben az időben már messze meghaladta.

1932. évi haláláig vezette a patikát.

paisszegiPaiss Boldizsár 1801-1874

Az uradalmi alkalmazottak sorát Lehner Sándor uradalmi ügyvéd, jószágigazgató nyitja, mellette a Paiss család. Az emlékművek közül legnagyobb jelentőséggel Paiss Boldizsár bír, aki szintén ügyvéd volt a Széchényiek uradalmában.

Tudjuk még róla, hogy az 1848-as Koller Józsefmesztegnyői plébánost annak idején Paiss Boldizsár marcali uradalmi ügyvéd ellenében választották meg népképviselővé. (Fia, Paiss Mihály Kozma Andor költő lányát vette feleségül.)

Temetői sírok sora: Paiss Boldizsár mellett Stephaich Johanna (1859-1888), mellette Csepinszky Jánosné születettPaiss Jozefa (1821-1896)a testvére nyugszik. Itt áll még egy Paiss nevű síremlék is, amely valószínűleg Paiss Boldizsár édesanyjái/édesapjáié 1861-ből.

Pogány (Geöbel) Béla
1882-1953
hírlapíró, szerkesztő

Újságíróskodott a Független Magyarországnál, az Egyetértésnél, a Budapesti Naplónál, a Polgár című napilapnál, a Nyolc Órai Úságnál, az Esti Kurírnál, a Budapesti Hírlapnál, amelynek az 1939-ben történő megszűnésekor a német nyelvű Pester Lloydhoz szerződött, ahol 1945-ig helyettes-főszerkesztő volt.

Felesége Wéber Teréz ennél a lapnál volt titkárnő és szerkesztő 1944. évi kilépéséig. Óvónő testvére Wéber Eszter a háború után fogadta magához őket Marcaliba.

Értékes, a „Nyugat szerzői” által is dedikált könyvei a velük való kapcsolatáról tesznek tanúbizonyságot.

dr. Ress Zoltán
1929-2014
tanácselnök

Dr. Ress Zoltán az 1950-es évek elején érkezett városunkba, kiemelkedő szerepet töltött be Marcali és környéke fejlesztésében, a település városi rangra emelkedésének elősegítésében.

Az államigazgatásban tevékenykedve ügyintézői, majd osztályvezetői munkakörben dolgozott, az 1960-as években a Marcali Járási Tanács vezetője lett, majd a Tanács Végrehajtó Bizottságának Elnöke, 1977-től, Marcali várossá nyilvánításával a városi rangú település első tanácselnöke, amely tisztséget 1989-ig töltötte be.

Olyan célkitűzéseket szorgalmazott, mint a 68. számú főközlekedési út átkelő szakaszának korszerűsítése, az egészségügy szolgáltatásainak szélesítése, kiemelt ügyként kezelte a fürdő kérdését, a vasútfejlesztést, autóbusz-pályaudvar, középiskolai kollégium, óvoda, bölcsőde és csecsemőotthon építését. Munkájának köszönhetően rengeteg fejlesztés készült el városunkban.

Munkája elismeréseként 1989-ben megkapta a Marcali Város Díszpolgára címet.

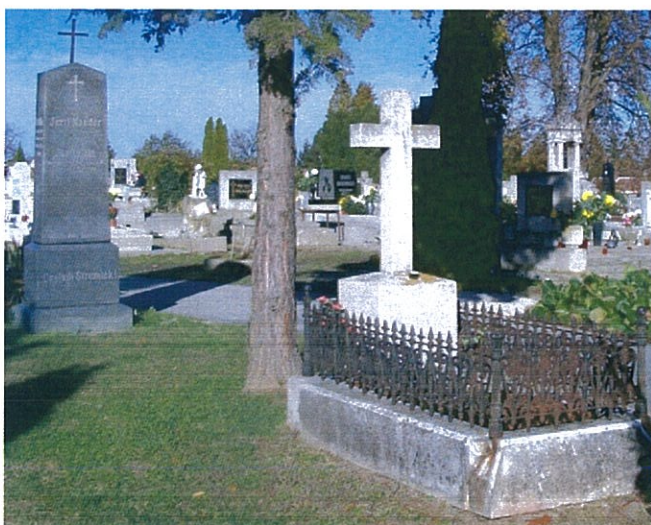

Dr. Schustek Jenő¹
(1890-1966)
orvos
II. K. szegély 11.

„Elemi iskolai tanulmányai után orvosi pályára lépett. A tehetséges orvos először háziorkosként dolgozott, majd a marcali kórházban helyezkedett el. 1928-ban nevezték ki a kórház igazgató főorvosának. Ebben az időben a kórház 70-80 beteget ápolt. Az újonnan kinevezett igazgató a kórház évi keretét az év elején korszerű felszerelésekre költötte. A siker és csődvészely egyszerre volt jelen a kórházban. A megyei fenntartó csak havi ütemezésben küldte

az ellátmányt. A fenyegető sztrájkok és a felmondásokat saját zsebből hárította el. 1940-ben sebészeti pavilont és rendelőintézetet építtetett. A kórházzal szemben 1932-33-ban épült villáját a későbbiekben múzeumi célra szánták. A fölszínen várostörténeti és kórház történeti kiállítást terveztek. A kertteredélyi faritkaságokkal ültették be, és szobrokkal díszítették. A szép terveket a háború kettétörte. A kórházat 1944. október 14-én bombatalálat érte, ezért át kellett telepíteni a kastélyba. Dr. Schustek Jenő az első és a második világháborúban katoniorvosként dolgozott, majd 1945-ben betegséggel tért haza Marcaliba. Állapota akadályozta munkájának ellátásban, ezért 1948-ban nyugdíjazták.” Felesége Csiszár Mária (1904-1982) volt, aki a Marcali Tanácsra hagyta a villát, ahol 1984-ben megnyílt a Bernáth Aurél Emlékmúzeum.

gróf Széchényi Andor Pál
gyermekai

A Széchényi család 1677-től 1945-ig volt birtokos Marcaliban. Az érdem Széchényi György püspöké, aki a területet a Nádasdyaktól vásárolta, s élőállat export legelő bázisnak szánta.

Kastélyos helyé fejlődött, a régi földszintes kastély Ybl Miklós tervei szerint 1863-66 között épült, majd a ma álló neobarokk épület építése 1912-13-ban történt.

Állandó lakosként Marcaliban csak gróf Széchényi Andor Pál (1864-1943) élt. Gróf Csekolics Andreával (1870-1913) kötött

házasságából 5 gyermekük született, akik közül kettő nyugszik a marcali temető közös sírboltjában. Mária-Karolina (1895-1897), aki szinte születésétől kezdve beteges volt, és Béla (1899 – 3 hónapot élt), aki véletlen gyógyszermérgezés áldozata lett.

A család vallásos életét szimbolizálja a sírfelirat: „Az Úr adta, az Úr elvette.”

¹ A főorvos hivatalos okirataiban a Schustek név szerepel. Édesapja neve ugyanakkor SchüstekFerdinád volt. Más forrásokban, Susztek, Schuszteck név fordul elő, még az 1982-es hagyatéki dokumentációban is rosszul szerepel. A síremlékre sem az eredeti név került fel.

Roszmanith család

Roszmanith János német tímár által alapított cég 1817-től az 1950-es államosításig működött. Az üzem jelentősége abban rejlett, hogy Marcali környékéről szerezték be a nyersbőrt, s zömmel ugyanott értékesítették. Felvásárló-feldolgozó-értékesítőfunkciója a legideálisabb gazdaságszervező tehát a vidéken. Sikerük titka, hogy a helyi igényekhez igazodtak. A mindennapi szükségleteket elégítették ki. Cipészek, nyergesek, ipari felhasználók (gépszij) vásárolták készítményeiket. Az I. világháború felfuttatta a termelést. Talán ez szülte ama jelentős birtokvásárlást Kopár-pusztán, ahol iskolát építettek 3 szobás tanítói lakással, a tanteremben miséző-kápolnával.

A város közéletében mindenütt jelen voltak, közreműködtek, adakoztak. Roszmanith Antal a Legényegylet motorja, az új egyleti székházépítés (Művelődési Ház) anyagi feltételeinek megteremtője (1936).

Mára csak a Köztemető düledező-elfelejtett sírköve emlékeztet a 200 éves család tagjainak tevékenységére, küzdelmeire.

Roszmanith Márton (1827) és Roszmanith Mártonné Diabella Mária (1841) temetkezési helyéről senki nem tud biztos információval szolgálni.

A Roszmanith család sírboltjában biztosan nyugszik Nöthig Anna (1802-1860), Joannes Roszmanithnak, a gyárat alapító tímárnak felesége, valamint unokája Roszmanith Antal (1883-1969) és felsége Czencz Rozina (akiknek nevét nem jelzi felirat).

A sírtól a kápolna felé haladva egy előkelő márványoszlopos sírboltban Lajos fiúk nyugszik, aki kezdetben a bőrgyárban mint társtulajdonos szerepelt, később a polgári iskola nevelőinek és ugyanezen intézmény választmányi tagjainak névsorában olvasható neve. Lakóháza a Keszthelyi úti (ma Rákóczi utca 37.) számú, áttört kerítésű ház volt, amelyet ifjabb Sztelek Ferenc épített, s még ma is áll.

Sztelek-Csomós család

három sírmléke

található a temetőben. A család kiemelkedő tagjai voltak: id. Sztelek Ferenc (1828-1914) építőmester, ifj. Sztelek Ferenc (1856-1926) építőmester, Csomós Gergely (1883-1969) és Csomós László (1914-1994) építész, helytörténeti kutató. A Sztelek Ferenc (1828-1911) 48-as bujdosó honvédként került Marcaliba, majd kőművesmesterként dolgozott. Nevéhez köthető a Széchenyi kastély (1863-66), Müncz és Berger emeletes üzletház kivitelezése. Fiából, ifj. Sztelek Ferencből (1856-1926) építőmester lett, többek között ő kivitelezte a második Széchenyi kastélyt 1912-13, a Mayer házat, a Kopári házat, a szőcsénypusztai Véssey kastély, a nagygyombai Forgách kastélyt és számos magán házat, üzemet, malmot, majorsági épületet. Üzlettársa majd unoka hűgának a férje Csomós Gergely (1883-1969) szintén építőmesterként dolgozott, nevéhez köthető a polgári iskola (1926-18), az Adóhivatal épülete, sok magánházat, (Petőfi utca, Kossuth utca) és sok balatoni villát épített. Kiterjedt majorsága volt, 1936-tól pedig hengermalmot üzemeltetett. Számos közeleti tisztséget viselt. Fiával, Csomós Lászlóval (1914-1994) közös alkotásuk a mai Városháza (1942-43) épülete. 1945 után államosították mindenüket, szakmájukban nem dolgozhattak. Csomós László helytörténeti kutatásokat folytatott Móricz Bélával közösen. A Sztelek-Csomós építőmester család hagyatéka a Marcali Múzeum megbecsült gyűjteménye.

dr.merei Vajda Aladár

1880-1942 ügyvéd

„Helyben született 1880-ban, jogtudori és ügyvédi oklevéllel bír. Helyben 1907-től működik. 1920-ban Somogy vármegye tb. ügyészeinek nevezték ki. A helyi Hitelbank R. T.-nak megalakulásától jogtanácsosa, Polgári Kaszinónak alapító tagja és ügyésze, M. kir. Államvasutak és a Munkásjogvédő iroda helyi megbízottja.”

A sírban nyugszik:

merey Vajda Gyula 1834-1916. királyi járásbíró
és neje Kopári Ilona 1856-1940.
dr. Vajda Aladár ügyvéd 1880-1947.

Melhard és Wenczel család

Valószínűleg, mint a többi kézműves-iparosok ők is a 19. század elején kerültek Marczaliba. Jó hírű asztalosok, lakatosok voltak közöttük. Házuk a Mártírok utcában, a későbbi Melhard ház a járásbíróság közvetlen szomszédságában volt.

Melhard Ambrus asztalos-mester apjánál tanulta a mesterséget. Mint tradicionális katolikus család tagja, vezetőségi tagja volt a Katolikus Legényegyletnek. Testvére volt a későbbi

magyarosított Mosonyi Dénes, pécsi c. püspök. Leánytestvérét (Franciska a marcali óvodában mint óvónő működött) feleségül vette Wenczel órás. Házasságukból három fiú született: József, László és Ferenc. Az 1920-as években Melhardt Ambrus a szóban lévő műhelyét átadta testvére gyermekeinek, ő Balatonmáriára költözött, ahol a település első bírója lett. Wenczel József és László asztalos műhelye Wenczel Testvérek címen működött tovább.

Vörös Imre
1887-1934
hentes, mészáros

Vörös Imre lakóházát a Széchényi utca 5. számra épülte. Alul üzlet nagy udvari résszel, emeletén lakóházzal. Viszonylag rövid idő alatt nagy jómódra és elismertségre tett szert, neve a mai napig fogalom a városban. Hentesüzletének gépi felszereltsége a legmodernebb technikával volt berendezve. Módja volt rá, hogy leányát Ausztriában, apácnál taníttassa. 1934-ben oldalkocsis motorkerékpárjával Siófokon karambolozott, s itt lelte halálát.

Egy sírban nyugszik vele felesége, leánya, vője Harmath Jenő, megyei tanácselnök, egyetemi főtitkár.

A síremlék építészetileg is megbecsülendő.

Marcali plébánosok

Ssz.	A plébános neve és hivatala	Mettől-meddig	Halála napja	Temetése napja
	Stenger Frigyes plébános	1839-1860	1860. 03. 19. Marcali	1860. 03. 21. Marcali
	Ádám János c. apát, esperes-plébános	1878-1914	1914. 07. 25. Marcali	1914. 07. 27. Marcali
	Kőszeghy Antal tb. kanonok, esperes-plébános	1930-1963	1976. 12. 17. Marcali	1976. 12. 22. Marcali
	Dr. Lukács István főesperes, esperes-plébános	1964-1979	1993. 09. 13. Marcali	1979. 09. 18. Marcali

Marcali káplán

Ssz.	A káplán neve és hivatala	Mettől-meddig	Halála napja	Temetése napja
1.	Knapp Vilmos segédlelkész	1888-1892	1892. 03. 21. Marcali	1892. 03. 22. Marcali

Marcali kisegítő (nyugdíjas) lelkészek

Ssz.	A kisegítő lelkész neve és hivatala	Mettől-meddig	Halála napja	Temetése napja
1.	Simon Mátyás János O. F. M. aranymisés áldozópap, ny. lelkész	1932-1948	1948. 01. 30. Marcali	1948. 02. 01. Marcali
2.	Pozsgai Márton ny. lelkész	1936-1952	1952. 01. 12.	1952. 01. 17.

			Pécs	Marcali-Gomba
--	--	--	------	---------------

Marcaliban eltemetett, de nem itt szolgált lelkészek

Ssz.	A kisegítő lelkész neve és hivatala	Mettől-meddig élt	Halála napja	Temetése napja
1.	Kopári (Kohlberger) Gyula ny. plébános	1863-1922	1922. 05. 13. Marcali	1922. 05. 15. Marcali
2.	Rusznay K. Ferenc gadányi plébános	1892?-1966	1966. 07. 20. Marcali	1966. 07. 22. Marcali

Apácák

Ssz.	Név	Születés helye, ideje	Halál helye, ideje	Temetés helye, ideje
1.	Fertetics Mária Jolán F. D. C. (1897-1977)	Győrszentiván (Győr-Sopron m.) 1897.	Marcali, 1977. 04. 27.	Marcali, 1977. 04. 30.
2.	Tolnai Erzsébet (1899-1981)	Marcali, 1899. 11. 23.	Marcali, 1981. 10. 29.	Marcali, 1981. 11. 03.
3.	Majnik Julianna Szilvia F. D. C. (1901-1984)	Rákoskeresztúr 1901.	Marcali, 1984. 02. 06.	Marcali, 1984. 02. 02. 09.
4.	Horváth Margit (Krizanta F. D. C.) (1913-1996)	Marcali 1913. 01. 06.	Lengyeltóti, 1996. 03. 10.	Marcali, 1996. 03. 22.
5.	Maronics Gizella Intemeráta F. D. C. (1910-1997)	Berzence 1910. 01. 30.	Marcali, 1997. 12. 08.	Marcali, 1997. 12. 15.

Egyházi személyek síremlékei

Ádám János

Stenger Frigyes
Knapp Vilmos

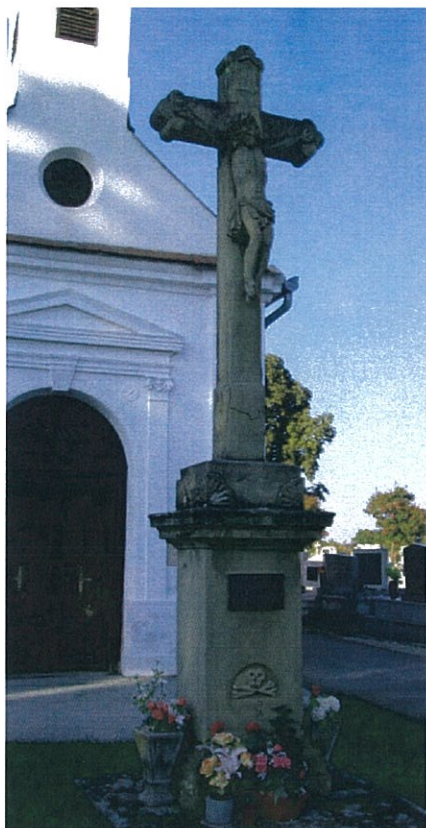

dr. Lukács István
Kopári Gyula

Rusznyák K. Ferenc gadányi plébános

Keresztek

Lengyel menekültek

1919-es mártír emlékmű és környezete

TÁJÉKOZTATÓ AZ ELŐZETES HATÁSVIZSGÁLAT EREDMÉNYÉRŐL

Rendelet-tervezet címe:	Előterjesztés <i>a temetőkről és a temetkezésről</i> szóló 20/2000. (IX. 15.) önkormányzati rendelet módosításáról			
Rendelet-tervezet valamennyi jelentős hatása, különösen				
Társadalmi, gazdasági hatás:	Költségvetési hatás:	Környezeti, egészségügyi következmények:	Adminisztratív terhek befolyásoló hatása:	Egyéb hatás:
<i>A temetőkről és a temetkezésről</i> szóló 1999. évi XLIII. törvény 41. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, és a 6. § (3) bekezdésében meghatározott feladatkörben eljárva <i>a temetőkről és a temetkezésről</i> szóló 1999. évi XLIII. törvény végrehajtásáról szóló 145/1999. (X. 1.) Korm. rendeletre figyelemmel a temetőkkel kapcsolatos rendelkezéseket felülvizsgáltuk, és megállapítottuk, hogy ahhoz, hogy megőrizzük neves személyek sírjait, és a temetőben lévő művi értékeket, azokat védetté kell nyilvánítani	Neves személyek sírjainak védetté nyilvánítását követően az éves költségvetési rendeletben biztosított összeg terhére lehet elvégeztetni a védett síremlékek, keresztek felújítását	Neves személyek sírjainak védelembe helyezésével, a védett művi értékek méltó megőrzése biztosított lesz	Olyan előírásokat tartalmaz, amelyek feltétlenül szükségesek, az adminisztrációs terhek nem növekednek.	Nincs.
A rendelet megalkotása szükséges, mert: A Marcali az Otthonunk Egyesület elnöksége kezdeményezte a Marcali temetőiben, a neves személyiségek sírhelyeinek védelem alá helyezését. A helyi védetté nyilvánítás szempontrendszerét, a védetté nyilvánítás folyamatát, valamint a védett sírhelyek különleges státuszával járó jogokat és kötelezettségeket tartalmazza a rendelettervezet. Első ütemben indokolt a jeles személyek sírhelyének védelmére tett javaslatból 2 jeles személy sírját és 3 homokkő keresztet, mint művi értéket védetté nyilvánítani, figyelemmel arra, hogy e síremlékek és keresztek a legsérülékenyebbek, megóvásuk halaszthatatlan.				
A rendelet megalkotásának elmaradása esetén várható következmények: Marcali temetőiben, a neves személyiségek sírhelyeinek védelem alá helyezése érdekében szükséges kidolgozni a védetté nyilvánítás szempontrendszerét, a védetté nyilvánítás folyamatát, valamint a védett sírhelyek különleges státuszával járó jogokat és kötelezettségeket. A rendelet elfogadását követően lesz lehetőség több ütemben a jeles személyek sírhelyeinek védetté nyilvánítására, a síremlékek művi értékek megóvására.				
A rendelet alkalmazásához szükséges feltételek:				
Személyi:	Szervezeti:	Tárgyi:	Pénzügyi:	
Rendelkezésre állnak.	Rendelkezésre állnak.	Rendelkezésre állnak.	Rendelkezésre állnak.	